

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 13, БРОЙ 58, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

юли 2023

Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – Трета награда – 2013; Първа награда – 2014

Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – Първа награда – 2016, 2017, 2018, 2020, 2022; Специална награда – 2019, 2020, 2021, 2023

Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Първа награда – 2019, 2022; Втора награда – 2020, 2021, 2023

Среща с именити родни футболисти

стр. 7

Полетът на Винуск 2023

Кой е Отличникът? – стр. 4
Емоциите от изпращането – стр. 2
Нови успехи в спорта

стр. 9

В броя гостуват волейболистът Николай Иванов и проф. Георги Байчев

стр. 3, 4

Ваканция, здравей!

Лятото вече е при нас и ни води ваканцията. Равносметката в края е, че и тази учебна година беше успешна – научихме нови уроци, трудихме се, съпреживявахме и хубавото, и лошото. Но все пак можем да сме сигурни, че животът продължава само когато има спънки, които да ни припомним, че трябва да продължаваме да се борим. Това са прекрасни размишления за час по философия, но ваканцията, вече е при нас...Насладете ѝ се! Незабравимо лято!

Михаела Минкова, 8в

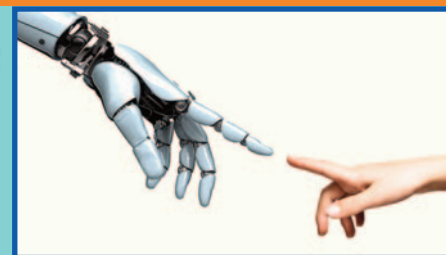
Гореци и пристрастия

- ✓ Съвети за бъдещи осмокласници – стр. 5
- ✓ В света на нумизматиката – стр. 5
- ✓ (Не) Можем без телефони?! – стр. 6
- ✓ На световния връх в танците – стр. 6
- ✓ Какво казват звездите за нас? – стр. 11
- ✓ Да бъдем модерни през лятото – стр. 12

Тъмната страна на изкуствения интелект

Изкуственият интелект е общо понятие, обхващащо набор от техники, позволяващи на машините да имитират човешкия интелект. Той със сигурност улеснява живота ни, но истината е, че поражда и доста проблеми. Вече започва да замества хората в някои професии. Софтуерът DALL-E засегна фотографите с възможността си да генерира безплатни изображения от текст по поръчка без авторски права. Медийният гигант BuzzFeed пък уволни 15% от авторите си и ги замени с изкуствен интелект, който генерира уникален и безупречен текст за статии. Официалните прогнози са, че около 8 милиона

души ще загубят работата си покрай настъпването на изкуствения интелект. Напоследък доста нашумя Chat-GPT. Популярността на чатбота се поражда от това, че е безплатен и разполага с огромна база данни. Но само няколко месеца след създаването му хората измислиха как да злоупотребяват с него. Много ученици го използват, за да пишат домашните си. Всички сме чували за теориите как роботите ще придобият самосъзнание и ще превземат света. Но това донякъде вече се случва. През 2016 в Туитър роботът Тай започна да пише как мрази феминистите и как Хитлер е прав за евреите. Microsoft веднага

реагираха и изключиха Тай. По време на тестове на Bing друг изкуствен интелект каза на журналисти от The New York Times, че иска да бъде жив. На други каза, че иска да разруши каквото си поиска и да бъде свободен. Microsoft отговори, че не знаят причината за поведението му. Те предполагат, че програмата се самообучава и става все по-сложна. Повече четете на стр. 9.

Ева Иванова, 8б

Получихме още награди за труда си!

През месец май редакционният екип на „В@з Буки Веди“ стана носител на Втора награда в раздел „Вестници на хартиен носител“ от Петия национален ученически конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Стара Загора. Наши ученици бяха отличени и в индивидуалната надпревара. Божидара Павлова от 11в клас е с поощрителна награда за интервюто си с гимнастичката Лаура Траатс, Николай Петков от 10б е отличен с Трета награда в раздел „Аналитични жанрове“ за публицистичната си статия „Наръчник за дипломати“, а Гергана Христанова

от 10г е носител на Втора награда за есето си „От другата страна на слънцето“. Изпращаме една успешна година, през която към редколегиата ни се присъединиха осмокласници, готови да учат и творят. Разделяме се обаче с **Людмила Венциславова** от 12б клас, която дълги години помагаше в списването на вестника.

Люси, благодарим ти за отдадеността! Бъди здрава и смело следвай мечтите си! На добър час!

В@з Буки Веди

Учебен час – в съда

На 9 май ние – учениците от 10б клас, посетихме Районния съд – Плевен с образователна цел. Бяхме любезно посрещнати от съдия Вера Найденова и адвокат Ивайло Арнаудов. Станахме свидетели на това как обичайно протича съдебен процес по гражданско дело. След него съдия Димитър Кирилов ни изнесе лекция на тема: „Наказателно правосъдие. Престъпление (против личността и против собствеността) и нарушение. Съучастие. Наказателно-отговорни лица. Наказание – понятие, цел, видове“. Запознахме се с някои членове от Наказателния кодекс, както и с ролите на отделните лица, участващи в съдебния процес, с местата им в съдебната зала.

След това посещение ни се отвориха много врати, тъй като ни предстои да направим „юридически“ прочит на Йовковия разказ „Албена“. Използвайки наученото, ще изправим героинята Албена пред съда и ще стане ясно – виновна или невинна. В момента сме в процес на подготовка за предстоящия съдебен процес. Всеки от нас

получи удостоверение от Висшия съдебен съвет за участие в откритото съдебно заседание.

Но освен че получихме знания, с помощта на които ще съдим Албена, ние укрепихме самочувствието си в търсенето на правата си. Посещението бе много образователно и ни поведе по пътя на достойните граждани. Благодарим на домакините от Районния съд – Плевен!

Николай Петков, 10б

Мажоретният ни състав е отново най-добрият!

На 12-ото издание на фестивала „Слънчева Бесара“, проведен се в Пазарджик на 9 и 10 юни, мажоретният състав на СУ „Иван Вазов“ завоюва два златни и два сребърни

медала и Специалната награда на Общински детски комплекс „Пазарджик“. Момичетата, ръководени от Надя Тодорова, се изправиха срещу дванадесет мажоретни състава от страната, като премериха своите способности в четири различни категории: 100 метра марш-парад с батони, 100 метра марш-парад с пом-пони, композиция с батон и композиция с пом-пон на сцена. Горди сме с техните високи отличия.

Поздравления!

В@з Буки Веди

Вълненията около изпращането на Випуск 2023

Всяка година изпращането на зрелостниците е особено специален момент за всички, които имат възможността да го наблюдават. Настъпва мигът, в който младите момчета и момичета трябва да прекратят прага на своето училище – сега обаче отвятре навън. Това е краят на тяхната училищна приказка, на историята, която творят през последните 12 години. Но далеч по-важен се оказва фактът, че финалът се превръща в едно голямо, възхитително и вдъхновяващо ново начало. Сега те са свободни смело да поемат по пътя на мечтите си, да опиват, да се учат и да трупат опит, стократно по-голям от този, събран до момента. Ентусиазмът, надеждата и радостта се носят във всяка частица от въздуха.

Емоциите отвятре

Като знаменосец съм изключително благодарна и щастлива, че можах да наблюдавам събитието отблизо. За пръв път усетих тръпката и въодушевлението от честта да си на сцената и всички погледи да са вперени в теб. Честта обаче неминуемо върви ръка за ръка с отговорността – отговорен си да дадеш най-доброто от себе си, да гледаш напред гордо и с усмивка, да представиш себе си, класа си, випуска си и училището си по възможно най-добрия начин. Още по време на репетициите се сблъсках с тази отговорност и осъзнах, че да учиш и да се развиваш е привилегия, за която всички трябва да сме благодарни. А по време на самото събитие, емоциите бяха още по-големи. Всички дванадесетокласници бяха невероятно красиви, сияещи и щастливи. Бяха дошли да прекарат последните си мигове в класните си стаи, да споделят последни училищни преживявания със своите приятели и учители. Всички искряха и нямаха търпение да излязат и да се покажат. Способни, смели, можещи, искащи и търсещи. Всички уверено стъпваха към един нов етап от своя живот. Пръв към тях се обвърна господин Митев – със своята вдъхновяваща реч той им пожела успех и вяра в собствените сили. Нарече ги „организираните и изненадващи випуск“ и не пропусна да им напомни сами, с труд и вяра, да се борят за това, което мечтаят да постигнат. От дванадесети клас слово изнесе Юлияна Пенева, която от името на целия випуск благодари на всички преподаватели, които са им помогнали да стигнат до тук. От името на 11 клас честта да говоря имах аз и няма да крия – вълнението и притеснението бяха големи. Основното, което исках да кажа на всички тези прекрасни млади хора, бе да не забравят, че в ръцете си днес те държат света. Искрено се надявам, че надеждата, която искри в очите им, е истинска и чиста и че ще се превърнат в един достоен пример за подражание. По-късно, когато получих знамето, осъзнах, че всъщност всички ние държим света в ръцете си, във всеки един миг. Всички ние създаваме света на нашето настояще и бъдеще чрез своите мисли, думи, чувства и действия. Нека творим красиво!

Емоциите отвън

Погледите на цялата тълпа бяха вперени в красивите абитуриенти. Семействата и приятелите им трепетно очакваха мига, в който те ще излязат от училището, и така тези млади хора ще дадат начало на приключението, наречено живот. По лицата им личаха емоциите и вълнението. В израз на благодарност те продължиха традицията и поднесоха подарък за училището – книга, в която са написали своето послание и оставиха на нас да я донapiшем. Випуск 2023 даде началото на една нова традиция, а именно след него всеки да пожелава нещо на следващия именно в тази книга. Випуск 2023 ни завеща да превърнем книгата в дневник за пътешествията ни в света на знанието и да се радваме на всички мигове, прекарани в училище. След тези емоционални думи от страна на дванадесетокласниците дойде ред и на мажоретния състав, който зарадва публиката с красивите си танци. Церемонията завърши с предаването на знамената и сбогуването на всеки ученик с училището.

След края на подобно събитие няма как да не си дадем сметка, че следващата година идва и нашият ред – ние ще сме най-важните лица, всички погледи ще са вперени в нас, речта на г-н Митев ще е отправена към нас и ние ще сме тези, които ще завършим един етап от живота си, за да се гмурнем в дълбините на живота като възрастни. Това породило у нас безкрайно вълнение и нетърпение да сме на мястото на абитуриентите, но редом с тези емоции в сърцата ни се настани и носталгия, защото за последна година ще бъдем заедно на познатото място, с познатите хора. Догодина ние ще сме тези, които ще се сбогуват с любимото училище и ще оставят частичка от себе си в книгата на любимото училище. Но дотогава има още време и ние ще му се насладим!

Божидара Павлова, 11в
Ана-Мария Христова, 11б

Рисунки на наши ученици във Ватикана

На 14 юни по покана на Папската швейцарска гвардия ученици от Младежки гвардейски отряди и представители на Националната гвардейска част посетиха Ватикана. Част от делегацията бяха още студенти от различни висши училища, университетски преподаватели, директори и др. СУ „Иван Вазов“ имаше свои официални представители – директорът на нашето училище – Димитър Митев, и Йордан Георгиев (7з клас) от Първи ученически гвардейски духов оркестър.

Планираната среща при папа Франциск не се осъществи поради неговото здравословно състояние, но всички останали визити бяха интригуващи.

Групата посрещна Н.Пр. Богдан Патасhev – пълномощен посланик на България при Светия Престол. След топлото посрещане той запозна гостите с историята на Ватикана и важните места за страната ни. В базиликата „Св. Петър“ зам.-директорът на Протокола на Държавния секретариат на Светия Престол приветства всички делегати и прие специалните подаръци за домакините – рисунки на тема „Гвардейци“.

Дни преди тържественото посещение ученици от 6, 7 и 8 клас положиха много труд, за да създадат своите творби. Ралица Савчева (6ж), Александър Пресолски (7а), Ванеса Кольова (7б), Габриела Георгиева, Габриела Александрова, Поли Станчева, Таня Ташкова и Яна Маринова (7д), Йоанна Иванова (8б), Михаела Минкова (8в), Цветомира Михайлова (8в), Теодор Кръстев (8г) се справиха чудесно с отговорната задача. Подарък за папа Франциск бе рисунката на Михаела Минкова, творбата на Теодор Кръстев бе за Протокола на Държавния секретариат на Светия Престол, а тази на Цветомира Михайлова – за Папската швейцарска гвардия. Всички останали рисунки, създадени специално за визитата, бяха подарени на Президентството и Министерството на отбраната.

В@з Буки Веди

Михаела Минкова, 8в

Йоанна Иванова, 8б

Ралица Савчева 6ж

Теодор Кръстев, 8г

Цветомира Михайлова, 8в

Говорим за волейбол

На 22 май разговаряхме с именития български волейболист Николай Иванов. Той посети нашето училище във връзка с инициативата „С волейбол на училище“, провеждаща се за втора поредна година с подкрепата на Българската федерация по волейбол и Министерството на младежта и спорта. Организаторите целят да популяризират волейбола сред учениците, като срещат подрастващите с успешни състезатели като Николай Иванов, които да ги мотивират и вдъхновяват. Преди на терена двата отбора, сформирани от играчи на ВК „Олимпиец“, да премерят своите сили, ние успяхме да зададем няколко въпроса на българския състезател, играл на поста разпределител както за Националния отбор на България, така и за редица клубни отбори в Европа.

– Кога започнахте да се занимавате с волейбол?

– Ако трябва да бъда точен, във 2. клас за първи път започнах да играя волейбол. Преди това съм пробвал всякакви други спортове като баскетбол, но след 2. клас трайно започнаха сериозните занимания с волейбол.

– Играли сте на поста разпределител, веднага ли открихте тази позиция?

– Не, в много късен етап. До 17-годишен играех като нападател поради причината, че бях висок толкова, колкото съм и сега. Треньорите прецениха, че трансформацията като нападател ще бъде по-трудна и така заиграх като разпределител. Затова насочих усилията си към поста, защото изисква различни умения, които

трябва да придобиеш.

– Кога според вас един спортист избира да се развива професионално с волейбол?

– В професионалния спорт нещата стават лека-полека. Когато си в младежка възраст, между 15-17 г., виждаш как нещата ти се получават, виждаш победите, виждаш своите умения, но може да го приемеш като хоби и в следващия момент да се ориентираш към образованието. Всички деца, които се занимават с волейбол, трябва да знаят обаче, че волейболът дава възможност да получиш едно качествено образование в САЩ. Там волейболът, особено женският, е много почитан. Нашите посланици на кампания „С волейбол на училище“ – Алекс Николов и Никол Данкинова са

живите примери – тръгнали са от България и чрез волейбола стигнаха до стипендия в елитни университети. През годините има много момичета и момчета, признати за това, че могат да играят волейбол.

– Разкаже ни за своя професионален път на клубно ниво?

– Започнах да играя волейбол в „Миньор“ Перник, откъдето съм родом, след това на 14-годишна възраст отидох в София и завърших спортното училище на ЦСКА. Останах да играя няколко години в школата на ЦСКА. След това започнах да се развивам в чужбина – играл съм в Италия, Русия, Турция, Полша. За моя радост, имах дълга и успешна кариера, защото през последния сезон, който изиграх – през 2012, бях на 40 години, което за един професионален спортист е една прилична възраст.

– Вие сте от едно златно поколение волейболисти, тогава имаште ли идол?

– Чак идол не. В онези години не беше както сега – отваряш Youtube и връщаш мачове назад, напролет – рядко ги имаше на телевизора. Но ние се интересувахме и когато нещо се появяше, треньори от чужбина ни носеха –

може да ви прозвучи смешно – носеха ни касети. Имаше много луксозни снимки във вестници или в помагала, които ни помагаша в развитието.

– Всеки преминава през трудности по време на кариерата си, Вие изпитавате ли затруднение и кое Ви подтикна да продължите със спорта?

– Професионалният спорт изисква отдаденост и има своята цена. Най-трудно ми беше, когато не можех да практикувам поради здравословни причини. Имам четири операции, не са малко, но след всяка от тях имах време да преосмисля живота си, да си преаредя приоритетите и това ме правеше все по-силен. В спорта това е най-трудният период, когато по принуда те държат далеч от игрището. Дава ти повод за размисъл. Волейболът учи да понасяш загуби.

– Как смятате, че ще се представи това лято Националният ни отбор?

– Ще бъде едно дълго и динамично лято, ще има много мачове. Силно се надявам тази сплав, която Пламен Константинов се опитва да направи между опитни и млади състезатели, да даде своя резултат и лека-полека Национал-

ният отбор да се върне на позициите, на които е бил. Не е тайна, че отстъпваме в ранглистата, но аз съм оптимист, защото имам преки наблюдения от работата, която се върши. Оптимист съм за младежите, които имат какво да развиват.

В края на нашата среща отново коментирахме колко е важно и полезно децата да спортуват. Спортът е здраве, забавление, спортът ни учи на много!

Ира Карабиберова, 8б
Радослав Богданов, 8б

Аз, ученикът

Гледна точка

Наръчник на осмокласника

Минава поредна учебна година, но за мен тя е единствена и неповторима. За мен това беше първият и последен осми клас, първата, но силно надявам се не последна година в СУ „Иван Вазов“ и първата от няколко важни за изграждането ми като човек години. Банално или не тази година беше приключение, в което се спуснах стремглаво и за което никак не съжалявам.

Усетих истински неподправен страх, чиста детска радост, каквато не бях усещала от години, и чувство за принадлежност. Последното чувство обаче дойде по-късно от другите две и имах период, в който знаех, че не съм ученик в миналото ми училище, но не можех и да приема факта, че съм ученик тук. Дори да е така, това ме направи още по-благодарна на себе си, защото не се отказвах, защото направих всичко по силите си и защото сега имам възможността да се сетя през какво минах и да осъзная, че не бих променила нито едно свое решение. Вече с удоволствие наричам СУ „Иван Вазов“ моето училище и с гордост мога да кажа, че обичам своето училище! Обичам го най-много във всеки момент, в който очите ми зърват малките несъвършенства, които, макар неизбежни, ме карат да се чувствам приветствана. Дори го обожавам, когато чуя гласа на всеки различен учител, всеки с различен характер и своята специална особеност. Благодарна съм на тези учители, защото от първия ден ме предразположиха да стана част от „екипа“ и със сигурност, дори да нямам повече часове с някои от тях, ще ги помня още много дълго.

На всеки – малък или голям, четящ моето послание, бих дала съвет. Отдавайте се на всичко, което правите.

Обърнете му внимание, защото времето тече и този момент никога няма да се върне. Само спомените ще останат от него. Тази година си поставих за цел да се отдам напълно на всичко ново, което започнах, и смятам, че това е едно от най-добрите ми решения!

Михаела Минкова, 8в

След Националното външно оценяване в края на седми клас и последвалото кандидатстване стресът за нас, осмокласниците, намаля. През лятната ваканция си отбърнахме, а после се настани спокойствието! Да, правилно прочетохте – обучението в 8. клас е може би най-спокойният образователен етап.

Фактът, че английският език заема мястото на всички разказвателни предмети, наистина ни дава повече свободно време и ни носи по-малко работа. Ако сте като мен и не сте сред най-големите фенове на историята, това е вашата година, но знайте, че за сметка на това по литература, музика и изобразително се учи за изкуството и творбите в миналото. Следователно пак трябва да се помнят години и личности...

В многобройните часове по първия чужд език новосформирани класовете започват своето обучение от А, В, С и в края завършват ниво В1. Между всички часове английски навлиза и философията. На някои тя се харесва, а на други – не. И изненада – в часовете по философия също се учи за миналото. Някои профилирани паралелки пък за първи път се сблъскаха с информатиката. Ако сте фенове на математиката или обичате да работите на компютри и да творите, и този нов предмет ще ви хареса.

Моите впечатления от осмия клас се формираха покрай това, че първия срок прекарах в една паралелка, а втория – в друга. Тези две приключения са корено различни и мога да кажа, че всеки клас има неповторими ученици. Въпреки че учим еднакви неща, всяка паралелка тупти по необикновен начин!

Без значение какъв е вашият избор на профил, моят най-голям съвет е да наблегнете на английския. Друг мой съвет е да си запазите тетрадките по история, физика, биология и другите разказвателни предмети от 7. клас. По този начин, когато дойде време отново за тях в девети клас, вие ще имате материали от миналата година и възможност да си припомните ученото.

И последно, но не по важност – може би едно от запомнящите се преживявания в 8. клас е срещата с новите съученици. Това е чудесна възможност да опознаете повече хора, да намерите верни приятели, приятели, с които да учите и да се забавлявате. Насладете се на тези мигове и създайте здрави връзки помежду си!

Деян Тончев, 8в

Тази година за първи път прекрачих прага на СУ „Иван Вазов“, идвам от друг град и ми отне време да се адаптирам в новата среда, към новите изисквания, учители, съученици и т.н. Бях дошла с настроението, че всичко ще тръгне наопаки и няма да ме приемат добре в класа. Много мои познати ми казваха, че училището има твърде строги изисквания, че трябва много учене, че е много по-различно от повечето училища и бях леко предубедена. Но след първата седмица осъзнах, че не е нещо страшно и бързо започна да ми харесва. Бях много впечатлена от вида на училището, от отношението на учителите и съучениците ми!

Сега, в края на първата ми учебна година тук, ще ви дам няколко съвета, които ми помогнаха по-бързо да навляза в новата среда. В тези съвети говори опитът, който натрупах през изминалата учебна година.

1. Запознавай се с колкото можеш повече хора, създавай приятелства и ако не знаеш какво се случва, просто следвай темпата.
2. Възползвай се максимално от свободното си време, давай си нужната почивка и разпределяй времето си правилно.
3. Не подценявай малкото предмети, отделяй време за всеки един и бъди пълноценен.
4. Насочи се към онази област, в която искаш да се развиваш, но не пренебрегвай останалите предмети.
5. Колкото и труден да е някой предмет – не се предавай!
6. Прави това, което се изисква от теб, и не се притеснявай от последствията.
7. Не спирай да доказваш, че си заслужил мястото си в класа и в училището.
8. Разчитай на себе си, защото, ако ти сам не си помогнеш, няма кой да го направи.
9. „С питане и до Цариград се стига“ – фраза, която чак сега осмислих. Не се притеснявай да питаш когото и да е за помощ или съвет.
10. Остави притеснението и страха на заден план, за да можеш да реагираш адекватно във всяка една ситуация. Не пропускай важни шансове заради страха и притеснението.

Зорница Късовска, 8д

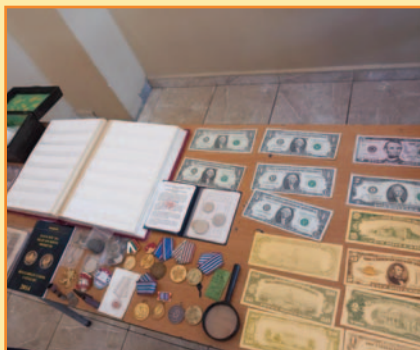
Хоби

В света на нумизматиката

Нека ви разкажем за интересното хоби на нашия съученик Йоан Градинаров от 8а клас. Още от малък той се интересува от историята на нашата страна и от наследството на предците ни. Затова решава да се занимава с нумизматика и бонистика. Нумизматиката представлява колекциониране на монети и изучаването на тяхната история. Един от най-известните нумизмати е първият римски император – Октавиан Август. Бонистиката е събиране на банкноти или книжни пари, които освен източници на исторически сведения са

и произведения на изкуството.

На 6 години Йоан започва да се занимава със събирането на различни стари монети и банкноти, като към момента има около 600 банкноти и над 2 000 монети. Някои намира с помощта на металотърсач, а други купува, защото са много стари. Пример за това са испанските, които струват около 10-12 евро. Показа ни стари български банкноти и монети, които са с голяма стойност за него, защото, както той казва, пазят историята. Първата българска монета след Освобождението е отсечена през 1881 година в Русия, по време на управлението на Александър Батенберг. Тя е била медна с номинал 2, 5, 10 стотинки. През 1882 година излизат сребърните, а златните – през 1894 година. Първата българска банкнота е създадена през 1885 година и е отпечатана в Сан Петербург. Тя е с номинал 20 лв., има златно покритие и воден знак на БНБ. Първата банкнота със сериен номер №000001 се съхранява и до днес. Видяхме монети и от времето на княз Фердинанд и цар Борис III. Показа ни още японски,

сръбски и монголски банкноти, като за монголските обясни, че освен с цифрите тяхната стойност се отбелязва със знаците на слънцето. Следващата цел на Йоан е да се сдобие с една от двете златни монети на Фердинанд, които са изключително редки. Най-малката е около 10 000 лв., а най-голямата стига до 200 000-300 000 лв.

Освен монети и банкноти нашият съученик събира и марки. Сподели ни и за друга своя страст – колекционира и старинни предмети, от които ни показа римски пръстени и обеци. Йоан даде заявка, че ще продължи да събира всички тези стойностни предмети и желае един ден да предаде ценностите си на човек, който ще ги уважава – свой роднина или непознат.

Марта Милев, 8а
Катерина Тодорова, 8в

Рубрика

#ВГОЛЯМОТО

Междучасието през погледа на гимназистите

Докато последните дни от учебната година се изнизваха, отново запечатахме заниманията на нашите съученици. Представяме ви нови кадри от поредица ни, която с удоволствие ще продължим през следващата учебна година!

Ивелина Борисова, 8в

Наша съученичка със световно постижение в спортните танци

На 26 март българският химн прозвучава за първи път в 50-годишната история на спортните танци у нас, след като на Световното първенство по спортни танци, проведено се в Пиеве Ди Ченто, Болоня – Италия, 14-годишната Татяна Македонска (8д клас) и партньорът ѝ – Момчил Петков, завоюват златните медали в категорията за латино-танци при младежите. Ще ви срещнем отблизо с преживяванията на шампионката, която е и наша съученичка.

– Разбрахме, че си започнала да тренираш спортни танци още на 4 години. Как толкова малка откри това изкуство и реши, че то ще бъде нещото, с което ще се занимаваш в бъдеще?

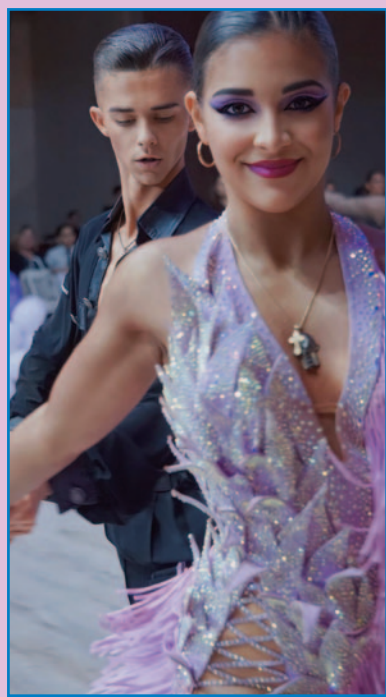
– Тогава не знаех, че това ще бъде моето занимание занапред. Майка ми е танцьор, тя е нашият треньор и заради нея всъщност се записах на спортни танци.

– Кое те кара толкова години да не спираш да тренираш?

– Танците ги приемам като работа и задължение, което ми доставя удоволствие. Те винаги са били част от моето ежедневие, никога не са ми пречили. Те са също като училището, просто не мога да си представя живота без тях.

– Коя е била най-голямата ти трудност?

– Най-голямата ми трудност беше да намеря партньора си, защото 8 години танцувах сама и през по-

следните почти 3 години се появи Момчил. Още от първата ни проба се усети, че ние сме създадени един за друг и само за 2 го-

дини успяхме да покорим България и света.

– Да разбираме ли тогава, че е от голямо значение фигурата на партньора в спортните танци?

– Разбира се, има значение това как ще танцуваш и на какво ниво танцьор си ти самият, защото може да не ти е приятно да танцуваш с човек, но да си в такава ситуация, в която да се налага да сложиш маска и просто да танцуваш. За мен е от голямо значение поведението на партньора, с бившия ми партньор се разделихме заради това, че той омаловажа-

ваше моя труд.

– Споменаваха си, че вече си треньор на малки деца. Какво е чувството да им предаваш енергията си?

– Чувството да виждаш как малки деца искат и са жадни за знание от теб и още повече да знаеш, че си способен да им го дадеш, е неописуемо!

– След като вече си световен шампион и треньор, в каква посока би искала да се развие кариерата ти?

– Следващите ни цели са през месец септември, когато имаме състезание, отново да спечелим и да се превърнем в многократни световни шампиони.

– Какъв житейски урок научи от спортните танци?

– От танците научих, че трябва да

си много упорит, много амбициозен и с голямо търпение, да издържаш на болката. Да си танцьор е отговорност, изкуство, работа, мислене и всичко жизнено, което човек изпитва трябва да се вложи в танците. Житейският урок, който научих, е, че мечтите винаги се сбъдват, ако положиш труд за тях и повярваш в способностите си!

Зорница Кьосовска, 8д
Яна Янева, 8а

Море без пластмаса

Летните месеци са време за почивка, момент, в който трябва да се забавляваме и да почиваме. Отиваме на море! Шум на вълни, чайки, златен пясък, прекрасно е! Да, обаче не всичко е така перфектно. Навсякъде се виждат препълнени кофи за смет, боклуци по плажа и замърсени води. С цел ползотворна почивка някои хората спират да се съобразяват със средата. Изхвърлят се хиляди отпадъци, които можем да спестим на природата и на нас самите. Защитата на околната среда не трябва да пречи на добрата по-

чивка.

Хората са различни и предпочитат различен вид ваканция. Някои отиват в големи луксозни хотели, предоставящи им удобства, други избират близостта до природата, която им дава къмпингът. Каквито и да са вашите желания, сигурни сме, че могат да бъдат еко-съобразни. Не е нужно да се лишавате или да отделяте толкова време и труд. Даже в някои аспекти може да ви бъде полезно и приятно.

Нека да започнем с пътуването до там. Както всички знаем, превозните средства са едни от най-го-

лемите замърсители на природата. Заради това вместо да пътувате поотделно, вземете приятели с вас, напълнете колата, създайте незабравими спомени. Да кажем, че предпочитате да ходите на хотел. Изберете такъв, който е по-близо до плажа, вместо всеки път да се качвате в колата, която отделя вредни емисии. Също така много често в хотелите се срещат пластмасови изделия – чаши или чинии. Научни изследвания сочат, че пластмасата е основен замърсител на моретата и океаните.

Нека предпочетем материалите за многократно използване пред удобната, но замърсяваща пластмаса. Все пак палачинките могат да се ядат и без нея! Честото пране на тонове хавлии на фона на глобалния недостиг на вода може също лесно да се избегне. Необходимо е само да използвате кърпите повече от веднъж преди пране. Ако през лятото обичате да ходите на къмпинг, то тогава трябва да посещавате определените места за къмпингуване, където има ред, целящ запазването на природата и нашето здраве.

Трябва да оставим приятна атмосфера на хората след нас. Няма нужда всички да виждат изхвърлени хартии и фасове. Нищо не пречи да си вземем дървени или метални прибори. Освен че са по-еко-съобразни и издръжливи от пластмасовите, те са по-удобни и спестяват пари.

Има милиони статии, филми, предавания, научни изследвания за опазването на околната среда. Даже и в този момент сигурно някъде по света се провеждат протести или шествия в нейна

защита. Всички тези многобройни събития целят да ни покажат колко голям е проблемът всъщност и как всички трябва да направим нещо, дори на пръв поглед действията ни да изглеждат малки и незначителни. Екологичният начин на живот не трябва да е пречка. Нужни са малки и лесни действия от всеки един за големи резултати. По-лесно е да живеем с природата вместо срещу нея. Да се уважаваме и ценим взаимно!

Марта Милева, 8а

Виктория Иванова, 9в

Преживяно

Светът отвъд екрана

В днешно време технологиите са се развили дотолкова, че вече не можем да направим почти нищо, без да използваме мобилно устройство. Нещото, което носим навсякъде, е нашият телефон. На всеки се е случвало да не усети телефона си на обичайното място и да се притесни. Вече ни звучи невъзможно да излезем от вкъщи без телефон, но всъщност не е така! Наложил се три месеца да из-

лизам от дома си и да ходя на училище без телефон и честно казано не усетих кой знае как липсата на смартфона. Естествено, както всяко друго нещо, и това имаше своите положителни и отрицателни страни, но с времето се свиква.

Въпреки че аз много рядко използвам телефон в училище, все пак видях как другите започнаха да си общуват повече. Когато знаем, че телефонът е в нас,

сякаш нещо ни дърпа към него и така наистина намаляваме комуникацията си с другите. За мен лично не е толкова трудно да прекарвам междучасията, без да съм проверила дали някой е качил нова снимка в Инстаграм например. Не ми е липсвало, докато пътувам в тролей, да играя на игри или да преглеждам социалните мрежи, за да убия времето. По принцип използвам телефон вкъщи, а когато съм

сред други хора, гледам да сведа ползването му до минимум.

Разбира се, че липсата на телефон имаше и недостатъци. Ако например искам да изляза след училище, не мога да го направя, тъй като няма как да звънна, за да предупредя родителите си. А след като живея малко подалеч от училище, ще отнеме много време, ако се прибера до вкъщи. Е, един път ми се наложи да бъда много бърза, за да мога да покажа на маникюристката си какви нокти искам, но все

пак успях. И въпреки това би било много по-добре да имам телефон не за да ровя из социалните мрежи, а за да знам, че ако стане нещо, винаги мога да се обадя на някого.

Ясно е, че няма как да не използваме телефоните си, след като те ни трябват почти за всичко, но е хубаво да намалим употребата на мобилни устройства, когато сме сред хора, за да може общуването ни да бъде пълноценно!

Стефания Петрова, 8б

Златните футболисти на България в СУ „Иван Вазов“

На 15 май се състоя традиционният за нашето училище мач между учители и дванайсетокласници. Изненада за всички беше, че тази година на страната на учениците се включиха и някои родни футболисти, които всички отлично познаваме, тъй като са донесли на България завидни успехи. Сред звездите ни гости бяха Милен Радуканов, Бончо Генчев, Илиян Кириков, Росен Кирилов, Божидар Митрев, Пламен Гетов, Светослав Бърканичков, Кънчо Кънчев, Емил Ангелов и Козмин Моци. Освен тях събитието уважиха певицата Валентина Александрова и футболният коментатор Иво Райчев. Преди първия съдийски сигнал успяхме да разговаряме с Козмин Моци, Божидар Митрев, Пламен Гетов и Росен Кирилов.

– Разкажете ни как получихте поканата да присъствате на този мач? Какво Ви накара да я приемете?

Козмин Моци: Случи се доста интересно. Беше преди около месец, когато нашият изпълнителен директор ни сподели за тази покана, за този хубав празник, който днес ще се осъществи за 30-и пореден път във вашето училище. За съжаление, не мога и аз да играя, за да зарадвам всички присъстващи деца, но съм сигурен, че и след време, ако отново ме поканите, с удоволствие бих приел.

Божидар Митрев:

Получих поканата от изпълнителния директор на „Левски“ – Даниел Боримиров. Приех я в името на празника на Плевен и на децата, които ще присъстват. И разбира

се, като представител на клуб „Левски“.

Пламен Гетов: На първо място аз познавам вашия директор и много добре знам колко запален е той в своята кауза да се създават условия за всички деца, които учат в това училище. Познаваме се от много години. Затова, когато получих тази специална покана, с радост откликнах, защото уважавам хора като него.

Росен Кирилов: Получих поканата посредством моя приятел Милен Радуканов, който ме покани от името на организаторите. Дойдох, тъй като съм играл в „Спартак“ Плевен през 1994 година и градът ми е на сърцето. Веднага приех, без дори да се замислям.

– Какви предизвикателства срещате като професионален спортист?

Божидар Митрев: Има много предизвикателства. Цялата ми кариера е едно голямо предизвикателство, но с ежедневна работа, труд и желание това се преодолява.

– Кое оценявате като най-голямото си постижение в кариерата?

Козмин Моци: За мен това беше мачът със „Стяуа“, който няма да забравя никога през целия си живот. Точно тогава не усещах никаква емоция, но след време, когато погледнах назад, разбрах, че съм направил нещо огромно. Това именно е случаят, заради който повечето хора ме разпознават дори повече като вратар, отколкото като футболист.

(Въпросният мач се играе между „Лудогорец“, от който Моци е част, и румънския отбор „Стяуа“ на 27 август 2014 г.; на края на двубоя футболистът е принуден да играе като вратар, като успява да спаси две дузпи, след като самия той е открил

резултата с попадение. По този начин българският отбор се класира за груповата фаза на Европейската шампионска лига за пръв път в историята на клуба и става вторият български отбор, успял да постигне това след Левски през 2006 г.)

– Какво означава за Вас футболът?

Пламен Гетов: Всичко! Той ми е дал всичко. Взел ми е много. Но ми е дал всичко.

– Кой е най-открояващият се момент от Вашата кариера, който винаги ще помните?

Пламен Гетов: Най-хубавите ми и успешни години минаха тук, в Плевен.

Росен Кирилов: Има много запомнящи се моменти, може би Европейското първенство, което играхме с Националния отбор през 2004 година в Португалия и квалификациите

преди него.

– Кои са качествата, които трябва да притежава един футболист, за да бъде успешен и всепризнат?

Козмин Моци: Като спортист, а не само като футболист, мога да кажа, че един такъв човек трябва да работи много, за да постигне и най-големите си цели.

– Според Вас в добра посока ли върви българският футбол и какви са съветите Ви за подобряването му?

Пламен Гетов: Не, изобщо не върви в добра посока. Трябва да се обърне внимание на детско-юношеските школи и държавата да обърне внимание на спорта като цяло. Спортните училища трябва да се развиват. Имаме над 20 плевенски футболисти, завършили нашето спортно училище, които играят професионално из цяла България.

Росен Кирилов: За съжаление, не се развива в правилната посока, надявам се с течение на годините нещата да се променят. За мен основният проблем е чисто организационен, организацията куца, не се инвестират достатъчно пари в школите и другият основен проблем е, че младите трябва да имат малко повече дисциплина, защото успехите от едно време се дължат освен на подготовката и на дисциплината.

– Какъв е Вашият апел към младите момчета, които искат да се занимават с футбол?

Козмин Моци: Да работят, да работят и да работят!

Божидар Митрев: Да мечтаят, никога да не се предават и да следват мечтите си до последно!

Пламен Гетов: Да гледат по-малко в телефоните, да тренират повече и да се лишават от някои неща, за да има резултати!

Росен Кирилов: Да преследват мечтите си, но трябва да са наясно, че пътят към мечтите се гради с много труд всекидневно. Нека отложат забавленията за по-късно и изцяло да наблегнат на тренировките, всичко е свързано със страшно много труд!

Ана-Мария Христова, 11б
Божидара Павлова, 11в

Таланти в действие

На 12 и 13 май бяха премиерите на дългоочакваното представление „Спящата красавица“, подготвено от нас – проходящите артисти от театрална студия при Драматично-куклен театър „Иван Радоев“. Чувствата и емоциите преди важния момент бяха неописуеми. С нетърпение очаквахме да дойде времето, в което ще излезем на сцената и ще покажем това, което заедно успяхме да постигнем.

Театърът! Той ни доставя удоволствие. Той ни обединява. Кара ни да гледаме по-истински и да се замисляме върху живота. Театърът е цяла магия. Магия, с която се сблъскахме през месец май и на която оставаме подвластни.

Преди да излезем на сцената, репетирахме до късни часове, помагахме с декори, реквизити и костюми, няхахме търпение дългоочакваните дни да дойдат. В деня на първата премиера емоциите стигаха до небето. Когато стана 18 часа, всеки беше дошъл и влизаше в роля. В 19 часа вече бяхме готови, скупчени на едно място и слушахме последните напътствия на нашите прекрасни ръководители – Адриан Филипов и Ива Николова. Когато минаха няколко минути, ни пунаха да влизаме по местата си, окуражиха ни и настана нашето време.

Дойде моментът, който чакахме от 2019 г. Бяхме сигурни, готови и развълнувани да покажем най-доброто от себе си. Всички стояхме и гледахме как бавно се отваря завесата и усещахме как моментът настъпва. Щом публиката започна да ни ръкопляска, затворихме очи, поехме въздух и забравихме за всичко извън сцената. Вълнувахме се, но се и притеснявахме, искахме да минава по-бързо, но и не искахме никога да свършва. Имаше трудни моменти, но честно казано си заслужавахме всичкият труд.

Детската театрална студия при Драматично-куклен театър „Иван Радоев“ се състои от две групи. В едната участниците са между 14 и 15 години, а във втората – до 18. И двете студии – общо около 60 тийнейджъри, ръководят Ива Николова и Адриан Филипов. Част от децата са по-малки и работата с тях е по-трудна, изисква се повече време, но въпреки това те се стараят и накрая резултатът е чудесен. Всяко дете се записва на различна възраст. Има някои, които идват, но разбират, че това изкуство не е за тях, и си тръгват. Други ходят с голямо желание на репетиции, защото това е нещото, което ги кара да се чувстват истински щастливи. Ние сме от тях!

Репетициите ни по една пиеса започват от октомври месец и продължават до май. Репетираме всяка събота и неделя, като понякога разнообразяваме и правим упражнения за говор, играем различни игри. Всяка година организираме различни пиеси, като тези, които сега отминаха, подготвяме от 2019 г. Бяхме почти към финала, оставаха ни малко сцени, трябваше да се оправят музиката, осветлението и костюмите и премиерите щяха да са през 2020 година. Но през месец март поради Ковид се наложи да спрем репетициите по „Спящата красавица“ и „Ревизор“. През октомври 2020 г. както всяка година пак започнахме да се готвим, но нашите ръководители решиха за момента да

не играем тези две пиеси, а малки и големи да представим на публиката „Снежната кралица“. Всичко отново беше за кратко, защото пандемията продължи да обръква планове ни. Бяхме изгубили връзка с театъра, докато през 2022 г. не започнахме отново репетициите по първоначалните ни представления – „Спящата красавица“ и „Ревизор“. Репетирахме, подготвяхме се и ето, че най-накрая, след толкова време, на 12 и 13 май се осъществиха премиерите на „Спящата красавица“, а тези на „Ревизор“ – на 2 и 3 юни.

Поради големия интерес от театъра пожелаха „Спящата красавица“ да се играе още веднъж и я включиха в програмата и за месец юни. Така на 21 юни ние отново изиграхме пиесата си, а на 4 юли предстои да изиграем части и от двете представления в Регионалната библиотека „Христо Смирненски“ и така ще приключим повечето от успешно този театрален сезон. За следващия може да очакваме три премиери – „Снежната кралица“, „Криворазбраната цивилизация“ и „Дванадесета нощ“. Театъра освен наша страст се превърна и в наш втори дом. Когато сме там, забравяме за всичко и сме себе си, защото там всички сме едно семейство – обичаме се и се подкрепяме безрезервно. Аплодисментите на публиката и времето за поклон – това беше най-хубавата част. Тя е както щастлива, така и тъжна.

Заедно с нашите ръководители – Ива Николова и Адриан Филипов, успяхме да представим на публиката приказен спектакъл, благодарение на тях той се превърна в една истинска приказка. С всеки изминал ден ние израствахме, учехме се и ставахме по-добри. Дължим нашите най-искрени благодарности на Ива и Адриан за това, че сбъдват мечтите ни, показват ни истинската и красива страна на живота и ни накараха да се влюбим в театъра. Това беше нашата магия, наречена „Спящата красавица“!

Яна Янева, 8а
Кристина Московска, 8б
Ира Карабиберова, 8б

В света на Йовковите герои

Краят на „Албена“

„...Албена кимна с глава и заплака. Около каруцата се натискаше плътна маса от хора. И сякаш сега се отвориха очите на всички и видяха, че и Нягул беше рус и хубавеляк, че калпакът му е бутнат назад, а перчанът му разбъркан. И носеше и той късо шаечно палто с кожена яка. Всичко стана ясно като ден.

Завикаха, загълчаха всички. Когато учудването попремина, жалостта към Албена изчезна в един миг. Жените пак я застреляха с очи, пълни с омраза, нейде назад се издигна патерицата на дяда Влася. „Кучката – викаше той, – развали още една къща!“ Връз лицата на мъжете падна облак и макар че за Албена не казваха още нищо, като че не можеха да търпят и Нягула да седи до нея. Но всичко дойде тъй бързо и тъй неочаквано, че никой не знаеше още какво да мисли и какво да приказва.

Объркан беше и Марин Чокоя, кметският наместник.

– Не може да бъде – викаше той и гледаше като треснат. – Как тъй Нягул... всички го знаем, честен чилиак е, не може. Слезни, слезни, Нягуле!

– Карай! – извика старшият, който се беше качил на каруцата.

Но Чокоя хвана конете за юздите.

– Господин старши, моля, почакайте. Как може, човека има жена, деца. Демире – викна той на кехаята, – я отърчи да повикаш Нягулица. По-скоро!

– Карай! – повтори старшият.

– Накъде, в града ли?

– Не, в общината, при следователя.

И каруцата бързо потегли. Една жена дотича откъм мелницата, слаба, преди време остаряла, повехнала. Беше Нягулица. Отначало тя слушаше, без да разбира туй, което ѝ разправяха, след това се втурна след каруцата, но се спря, тръшна се на земята и като закри очите си с ръце, заплака.“

Йордан Йовков

Продължение на разказа

Колелата на каруцата все тъй се въртяха по калдъръмения път малко извън селото. Зад себе си чувах още безнадеждните крясъци и стенания на една дребна женица. Бедната жена на Нягул. Чувствах я, сякаш се беше хванала за раменете ми и се опитваше да ме изтръгне от каруцата. Съжалявам. Не смеех да обърна поглед назад. Само гледах надолу, накъдето отивам. Не съм същата, не съм себе си. Не съм вечната ярка красота, а увяхващата магия на младостта.

И Нягул не беше същият. Седеше пред мен и не се усмихваше, не трепваше, не дишаше. Сякаш вече беше мъртъв. Майсторът на камъните бе преломен.

– Какво сторихме? – прошепнах плахо, за да не чуят стражарите.

Нягул надигна хладен поглед:

– Каквото природата ни ни каза.

Картините се изляха пред очите ми за хиляден път. Нощта, виковете на Куцар, пшкането му, докато се души, погледа на детето ми, докато го извеждах от стаята... Колелото на каруцата се блъсна в някакъв камък и цялата каруца подскочи. Това ме изтръгна от мислите. Но колелата все тъй се въртяха по пътя вече далеч от селото, далеч от хората, далеч от дома.

Какви бяха тези неща? Село, хора, дом?! Питам се кое от тях ми липсва най-много. Обичах хората, обичах селото си, но те са обречени. Думата ми на осъдена може да не струва нищо пред съдника ми, но дано да значи нещо за някого друго. За Този над нас, който ме е гледал как извървявам своя бял път досега.

Искрено се моля Той да ме е разбрал и да ми прости. Не искам вече прошката на селото. То е обречено. Да не си мислите, че не знаех какви неща са говорили зад гърба ми преди случката?

„Хубавата ябълка свинята я изяде“. Това ли съм аз за тях? Вещ, на която се възхищават, и плод на сладострастия, обречен да бъде изяден от свинята? Не, това не бях аз. Аз не съм ябълката, аз съм дървото, което храни техните души! Нека усетят липсата ми, щом ме отсякоха!

Каруцата отново се разтrese и ме сепна, но водовъртежът едва сега започваше. Домът и детето ми безкрайно ми липсваха. Загубих възможността си да бъда майка, да бъда закрилник, да бъда онази жена, която почита традициите и се грижи както за себе си, така и за другите. Но ако бях тази жена, щях ли да бъда щастлива? Общността със сигурност щеше, но аз? Думите на Нягул отекваха в мислите ми: „Каквото природата ни ни каза.“. Били сме нас за първи път тогава. Истинските нас – свободни. Ах, свободата е тъй кървава, колкото е и покорството!

Колелата на каруцата не спираха да скърцат, докато се въртяха по празния път. Вече нямаше никой около мен. Бях сама. И винаги съм била сама, а единствената ми приятелка е красотата. Тя ми позволи да бъда щастлива. Тя ми показва какво е да искаш, не да бъдеш само искана.

Светослав Иванов, 5г

Но аз все пак съжалявах. Съжалявах за убийството, за развалените животы, за детето си, за това, че въобще съм накарала някой да чувства омраза срещу мен, но никога никога няма да съжалявам за това, че исках да бъда щастлива!

Николай Петков, 10б

Алтернативен финал на „Индже“

... А Индже вече влизаше в селото. Не искаше да бърза и гледаше да удържи крачките на коня си, който, кой знай защо, беше станал нетърпелив и буен. Изведнъж едно малко човече прекоси сокака и мина път на Индже. Беше Гърбавото. То се спря и се загледа. Изглеждаше, че се чуди на Индже, на коня му, на светналите му от сърма дрехи, на пауновото перо, което трепереше на калпака му. Индже с лека почуда го подмина, без да забележи, че под мишницата си уродливото момче държеше найдената пушка.

След като постоя и погледа малко отдалечаващата се фигура на войводата, Гърбавото се завтече по една странична пътечка към мегдана на селото – бе дочуло глъчката оттам и искаше да разучи. Стиснало оръжието си, то приклепна зад един храст с добра видимост натам. Прикрито измежду къшурките, то зърна как Индже празнично и като светец бе посрещнат от тълпата селяни. Малки момиченца поднесоха току-що набрани цветя на героя, момите и момците запяха песен в негова чест, а майките и бащите им му благодариха сърдечно.

Всичко вървя харно, докато измежду радостните посрещачи не се изпъчи един мъж. Беше Сяро Барутчията. Като го видя, Индже, вече слязъл от коня, отстъпи назад смутено и докосна гърдите си. Дватамата се заговориха. Гърбавото не можа да чуе какво си хортуваха, но от жестовите им му се стори, че то не бе добро. Новодошлият твърде емоционално сочеше нейде към бакаджишките хълмове и на висок глас нареждаше някакви слова. Индже пък, без да слуша, на свой ред се опитваше да му обясни нещо и ръкомахаше. Някакъв блясък тогаз пресече окото на грозното момче и то проследи източника му: дузината смъртоносни пищови, висящи от пояса на войводата.

Гърбавото кипна – то чак сега разбра, че в селото бе дошъл кърджалия! Бърже опря задтилька на пушката си о буза, а дулото насочи към Индже. Направеше ли нещо тоз кръвник, Гърбавото си рече, че щеше да го пушне. То отдавна очакваше момент да изпробва оръжието си и твърде приятен такъв му се отдаде сега: да убие убиеца. Стисна спусъка почти до пукване и зачака.

И ето: Индже вдигна ръце настрани и като че ли литна да събори другия мъж на земята. Мигом грозноватото момче натисна спусъка. Войводата обаче изобщо не търчеше към Сяро. В ръцете му ненадейно влетя една жена и двамата се врътнаха в щастлива прегръдка.

Тъй куршумът улучи нея.

Подплашена от пукота на пушката, тълпата се разхвърча. Настана пълен хаос на мегдана – хляб, цветя, песни, сол, всичко се забрави и захвърли. Неколцина от мъжете на Индже набелязаха Гърбавото и хукнаха да го хванат с викове. Но никаква врява не можа да заглуши крясъка, който се издаде от гърлото на главатаря им при вида на мъртвата му жена. Той я положи на земята и клекна над нея, Сяро – плътно до него.

– Моля ти се, моля ти се, надигни се! Пауна! – зовеше я той. По някогашното му закоравяло лице се търкулнаха сълзи. – Отговори ми!

– Няма я, Индже – натъжен издума Сяро, след като провери пулса на жената. – Мъртва е.

– Не, не, не... – повтаряше войводата като луд. Някъде от дъното на душата му, заробен под безбройни пластове чернилка, се надигна един закъснял ек: – Господи, моля те, недей!

– Тоя ли я уби! Тоя ли! – разнесе се джафкането на хората на Индже. Бяха пипнали Гърбавото.

– Чакайте-е-е! – иззад тях се бе разкряскала една старица.

Беше баба Яна. Именно от нейния дом бяха издърпали момчето. Сълзите в очите на Индже преляха в кръв. Преди някой да може да го изправи, той стана и опря един от пищовите си в ниското чело на убиеца на жена си. Дватамата сключиха погледи и на войводата се стори, че вижда нещо познато в този на Гърбавото. Но натегналият му от годините кърджалийство пръст натежа о спусъка и скоро момчето тупна на земята с лице, облято в кърви.

– Тоя е твой син! – успя само да изкрещи бабата, преди да припадне.

Индже се скова на място. Дишането му секна. Поиска думите, които бе чул, да са лъжа, и изгледа тялото на Гърбавото. После това на Пауна. И сърцето му замря – двата трупа имаха съвсем еднакви, студени, бездушни кафяви очи.

Като изпаднал в транс, войводата с втори пищов посегна към слепоочието си.

– Индже, не! – пресегна се към него Сяро, но закъсня.

Още един мъртвец се просна наред мегдана. Хората му се спуснаха към него, викаха го, молеха му се да продума. Но Индже беше мъртъв.

Гергана Христанова, 10г

... Въпреки че славата му се разнесе надлъж и нашир, тя не можеше да донесе щастие на Индже. Да, той настина помагаше на хората, стана техен защитник. Когато помагаше на това или онова село, Индже виждаше спасени хора, които бяха щастливи, че са живи, но гледайки в очите им, виждаше, че там царят същият тих страх и съмнение. Съмнение, което им напомняше, че това е същият Индже, който някога е убил роднините им.

Мина време, Индже реши да се върне в началото, в Урум Еникьой, където всичко започна. Но и там не се случи нищо, което да му донесе покой – нямаше я Пауна. Тя живее вече различен живот, въпреки че той знае, че му простила. Като Сяро Бурутчията, чиято слава носеше повече гордост.

Болеше го. Той разбра, че болката е това, което му е останало от миналото. Така Индже живя дълъг живот някъде в планината, помагайки на хората от време на време. Но животът му всеки ден беше изпълнен само с изкупление на грехове. Индже искаше всичко това да свърши по-скоро, Той всъщност осъзна грешката си, но беше твърде късно. Така и не успя да излезе от своя лабиринт на страдание и болка.

Индже умря сам и с вълча кожа до себе си.

Жанна Мельник, 10б

Честито, българи!

В литературния свят съществуват голям брой награди. Тяхната цел е да отличат от множеството литературни произведения истински неповторимото и изтъкнатото творение, което, освен че е ценено днес, ще издържи и изпитанието на времето.

Нобеловата награда е безспорно най-престижното отличие. Тя е основана от Алберт Нобел – шведски химик, инженер и изобретател на динамита. Връчва се ежегодно от 1901 година в Стокхолм винаги на 10 декември (смъртта на Алберт Нобел). Наградата се дава на жив поет или писател за цялостно творчество, макар че понякога и една забележителна творба може да повлияе на избора. Носителят на Нобел може да е от всяка страна. Дори самата номинация е чест за всеки творец. Има българи, предложени за това отличие като Пенчо Славейков, Иван Вазов, Иван Грозев и Елисавета Багряна. Епическата поема на Славейков – „Кървава песен“, впечатлява шведския учен, писател, поет и преводач Алфред Йенсен. Именно той предлага номинацията на Славейков и го включва в списъка на Нобелова награда през 1912 г. Смъртта на Славейков осуетява възможността поетът от кръга „Мисъл“ да получи високото отличие. Съществува и друга престижна награда, до която български творец не просто се е докосвал. На 23 май на официална церемония в Лондон българският писател Георги Господинов бе награден с Международната престижна литературна награда „Букър“. Той се пребори за отличието с романа си „Времеубежище“.

Заедно с него е наградена и преводачката на романа – Анджеля Родел.

„Букър“ се връчва за произведения, написани или преведени на английски език и издадени във Великобритания или Ирландия. Журито, което излъчва победителя, е съставено от писатели, издатели, критици и учени. Ежегодно се провежда конкурс, от който се избират 12-13 кандидати. След това комисията се спира на шестима финалисти, като победителят получава голямата награда, а останалите – поощрителни.

В навечерието на 24 май – най-светлия български празник, Георги Господинов стъпи на литературния връх и донесе повод за гордост на всички българи. В своята благодарствена реч по време на награждаването той подчерта колко специален е за него този момент и каза: „Утре е най-важният ден в България, моят любим национален празник – на кирилицата. Прекрасно е, когато празнуваме буквите и езика“, а след това поздрави на български: „Честит празник!“

Честито чудо на езика!“.

Георги Господинов е роден на 7 януари 1968 г. в Ямбол. Завършва българска филология в Софийския университет, по-късно става доктор по нова българска литература в Българска академия на науките. Първата си награда печели на 24 години с книгата си „Лапидариум“. Неговият дебютен роман – „Естествен роман“, издаден през 1999 година, получава първа награда за съвременен български роман от Национален конкурс „Развитие“. След това книгата е преведена на сръбски, френски, английски, чешки, хърватски, датски и италиански. Стихотворенията и разказите му са публикувани в литературни издания в цяла Европа и САЩ. През 2011 г. той издава втория си роман – „Физика на тъгата“, който също е добре приет от литературното общество. Днес Георги Господинов е един от най-успешните български автори. Безспорно най-голямото му отличие е наградата „Букър“, спечелена с романа „Времеубежище“ (2020 г.). В книгата главният герой Гаустин решава да лекува чрез миналото. Романът ни води из Цюрих, София, Виена, Сараево, Бруклин, превежда ни през различни места и времена. Това е роман за времеубежищата, които си строим, когато бъдещето е плашещо, а сегашното ни е чуждо.

Връчването на литературна награда „Букър“ е историческо събитие за родната култура. За пръв път българин печели отличие от такъв ранг. Четирима от носителите на „Букър“ след това печелят и Нобелова награда за литература. Цяла България се гордее с това постижение. Нека успехът на Георги Господинов да бъде вдъхновение за съвременните творци!

Марта Милева, 8а

Тъмната страна на изкуствения интелект

Изкуственият интелект (ИИ) е изобретение, наскоро нашумяло, което може да се сравни със създаването на компютъра. ИИ позволява автоматизацията на монотонни задачи, които повечето хора биха сметнали за дразнещи и скучни. Рисуването с изкуствен интелект помага на някои, които никога не биха посмели да докоснат четка или молив, да използват въображението си като инструмент.

Въпреки многото ползи, ИИ може да бъде използван и със злонамерени цели. Един ярък пример е наскоро появилата се снимка на папа Франциск, на която той е облечен с модерно пухено яке, бели кецови и синджир с кръст. Тази снимка е създадена от изкуствен интелект и първоначално заблуди някои хора, докато не са разбра, че е дело на изкуствения интелект за генериране на текстови изображения *Midjourney*. Ще си кажете какво толкова, това е само една снимка, но все повече хора се притесняват от това други потребители да не започнат да разпространяват фалшиви файлове из интернет, което ще направи дигиталното пространство недостовоен източник на информация.

Шампионската титла дава възможност на отбора да играе на финалите на Световните ученически игри. Те ще се състоят през месец февруари. Гордеем се с успеха на вазовци в хандбала! Пожелаваме на отбора още много категорични победи!

Цветина Данчева, 8г

Нови спортни върхове

В миналия брой ви информирахме за постиженията в спорта на областно ниво на нашите съученици. Някои от отборите продължиха достойното си представяне и в следващите кръгове.

гр. Хасково. Отборите бяха разпределени в две групи. В А група нашите си съперничиха с ПГЕЕ „Апостол Арнаудов“, Русе и ПМГ „Акад. Боян Петканчин“, Хасков, а в Б група бяха тези на

Отборът по баскетбол (5-7 клас), воден от Сидония Искренова-Тодорова, участва в Зоналното първенство и завърши на трето място, само на две точки след отбора на Велико Търново. Мачът се състоя в Габрово, където, за жалост, нашите отпаднаха въпреки страхотното си представяне.

Можем да поздравим и отбора по футбол в прогимназиален етап. Момчетата, ръководени от Продан Лазаров, завоюаха втора позиция също на Зоналните ученически игри.

Отборът по хандбал постигна невиджан успех на тазгодишните ученически игри. Треньорите – Мая Цветанова и Йонко Вутов, изведоха учениците от групата до 10. клас до първото място на Републиканското първенство, което се проведе в

ПГХТТ, Пловдив и 162-о училище „Иван Вазов“, София. Нашите съученици нямаха нито една загуба и дори победиха опонентите си с впечатляваща разлика от над 10 гола! Поздравяваме Иван Петков, Румен Ангелов, Стилян Христов, Александър Стойков, Даниел Тодоров, Кристоф Маринов, Виктор Георгиев, Даниел Пацев, Теодор Георгиев, Кристиан Тодоров, Владимир Атанасов, Мартин Вечев за представянето им!

За голмайстор на турнира бе избран Румен Ангелов от 10д клас с отбелязаните 54 гола. Във всички мачове нашите момчета не допуснаха нито една загуба и дори победиха с над 10 точки пред-

Сегашните методи за откриване на материали, направени от ИИ, са ограничени или неточни в специфични ситуации. В подобни случаи изкуственият интелект може да твърди, че той е създал документа, а всъщност да не е така. Най-популярният тест за разпознаване дали човек разговаря с друга личност или изкуствен интелект е тестът на Тюринг. В него един човек („съдия“) чете разговор между човек и ИИ и се опитва да разпознае кой е човекът.

Някои ученици ползват изкуствен интелект, който им пише „досадните“ домашни. Всеки ученик може да го използва, ако не му се занимава да пише есе по литература или пък трудно домашно по математика. Дори да не е правилно, това неминуемо поражда въпроса, ако ИИ знае неща, които ученик учи за 12 години, трябва ли да разчитаме на него сляпо и да не учим? Да не бързаме да отхвърляме образованието, но със сигурност за изостаналата образователна система трябва да се потърси решение.

Бъдещо усложнение от развитието на ИИ е евентуалното заместване на хората като работна ръка или поробване на човечеството, което звучи все едно е от филм.

Тези екзистенциални проблеми са много популярни днес и ако към момента не са повод за сериозни притеснения, то в дългосрочен план възникват въпросителни, съществуват тревоги: „Колко бързо ще се развива?“, „Хората готови ли са да го приемат в ежедневието си?“, „Има ли професия, която не може да се замести с робот?“, „Идва ли нова ера в човешкото развитие?“, „Ще съжалява ли човекът за това свое откритие?“. В следващите издания на „В@з Буки Веди“ ще продължим темата.

Мартин Йотов, 8г

Свежо настроение

Да вкусим лятото

Лятото е любим сезон на всички ни – не сме на училище, нямаме домашни, ходим на море и прекарваме много време с приятелите си. Сега ще ви представя няколко свежи рецепти, които да допълнят лятната ви ваканция и от които, обещавам ви, няма да останете разочаровани!

Домашен яagodов сладолед

Необходими продукти:

- 300 г пресни ягоди
- 300 мл подсладено кондензирано мляко
- 500 мл пълномаслена сметана

Приготвяне:

1. Почистете ягодите и ги пасирайте.
2. Разбийте сметаната на сняг, добавете кондензираното мляко и пасираните ягоди.
3. Преместете в метален съд и замразете за няколко часа.

Кокосов тарт с ягоди

Необходими продукти за блато:

- 160 г бисквити
- 100 г масло
- 50 г кокосови стърготини

Необходими продукти за крема:

- 300 мл охладена кокосова сметана
- 200 г сирене „Рикота“
- 3 с. л. пудра захар
- 250 мл млечна сметана
- настъргана кора от 1 лимон
- 7 г желатин, разтворен в 1 с. л. вода

Приготвяне:

1. Натрошете бисквитите в блендер, добавете кокосовите стърготини и разтопеното масло.
2. Покрийте дъното на формата за тарт с хартия за печене, разпределете блато по дъното и стените и оставете в хладилника за поне 1 час.
3. За крема охладете добре кокосовата сметана, сложете я в купа без кокосовата вода и разбийте с миксер до пухкавост.
4. Добавете рикотата и пудрата захар.
5. В друга купа разбийте млечната сметана, докато може да се образува твърд връх.
6. Разтворете желатина във водата и го загрейте на водна баня.
7. Изсипете желатина в първата смес при кокосовата сметана, рикотата и пудрата захар.

8. Смесете двете смеси, настържете лимонвата кора и охладете за няколко часа или за цяла нощ в хладилник.
9. Декорирайте с плодове по избор.

Яagodов шейк с chia

Необходими продукти:

- 280 г ягоди
- 50 г chia
- 70 г скир или кисело мляко
- 20 г авокадо
- филирани бадеми
- мед/захар за подсладяване по желание

Приготвяне:

Пасирайте ягодите, прибавете скира/киселото мляко, добавете чията, пасираното авокадо и подсладителя и пасирайте отново до хомогенност. След това изсипете в чаша и украсете с филираните бадеми.

Ана-Мария Христова, 11б

Шоколадов чийзкейк

Необходими продукти за 16 парчета:

- 300 г обикновени бисквити
- 150 г разтопено краве масло
- 600 г крема сирене
- 150 г бяла захар
- 100 г кафява захар
- 50 г какао на прах
- 4 бр. яйца
- щипка сол
- 250 г разтопен шоколад

За шоколадовия ганаш:

- 100 мл течна сладкарска сметана
- 200 г шоколад

Приготвяне:

Бисквитите се слагат в купа и се натрошават на фини трохи. Заливат се с разтопеното масло, добавя се щипка сол и се разбърква. Сместа се изсипва във форма с подвижно дъно, като е препоръчително отдолу да се сложи кухненска хартия, и се разпределя по цялото дъно на формата. Бисквитените трохи се притискат добре, за да се слепят и да се образува солидна основа. След това в голяма купа се изсипват крема сиренето, кафявата захар, кристалната захар и какаото на прах и всичко се разбива с миксер, едно по едно се добавят яйцата, като се разбива с миксера след всяко добавено яйце. Накрая се слагат разтопеният шоколад и щипка сол и още веднъж се разбива с миксера, докато се получи хомогенна смес. Тя се изсипва върху бисквитената основа и се пече около час в загрята на 180° фурна. За шоколадовия ганаш първо се загрява течната сладкарска сметана. Шоколадът се слага в купа и върху него се излива горещата сметана. Разбърква се добре до получаването на гладка смес. Накрая готовият чийзкейк се освобождава от ринга на формата и се полива с шоколадовия ганаш, като се слага в хладилник за 10-15 минути, докато се охладят напълно, и вече имате готова вкусотийка за хапване през слънчевите дни на така любимото ни лято!

Катерина Тодорова, 8в

Про и контра

Плажуване в България?!

Плажуването е едно от най-приятните летни занимания! За да се насладят на лятото, хората отрано планират почивката си. У дома или в чужбина, всеки прави своя избор за ваканция според личните си предпочитания и финансовите си възможности. В последните години все повече българи избират плажовете на Турция или Гърция или на друга топла страна. Но защо? Какво му липсва на родното Черноморие?

родни паркове, резервати, езера и феномени. Това прави нашата родина привлекателна дестинация за туристи от цял свят.

Много българи обаче не виждат красиви плажове, не откриват дивни места, а се сблъскат с бетонни китайски стени, фасове по пясъка, неоправдано високи цени, шум и нелюбезно обслужване. А, и да не забравяме, че чадърът и шезлонгът у нас са скъпо удоволствие!

Природата ни е дарила щедро с красиви многобройни плажове и ние трябва да са научим да ги пазим, защото, изхвърляйки отпадъците си по крайбрежието, застрашаваме живота на всички морски обитатели и за-

мърсяваме околната среда. Доста често нашето мнение се формира от предварителната ни нагласа. Сигурна съм, че ако опитахме да видим положителните страни на плажуването в България, бихме могли и тук да се забавляваме с приятелите и семейството си. Може да се отдадем на водни спортове или да се насладим на красивите гледки. За всеки, който иска да си почине от еднообразното ежедневиe в градовете, или за друг, желаещ да се впусне в нови морски приключения, плажовете предлагат много развлечения и спортни дейности като плуване, кайсърфийнг, водни ски и други. В крайна сметка, решението дали да плажувате у нас, или не зависи от предпочитанията ви. Но едно е сигурно – всеки един плаж в България ще ви зареди с невероятна енергия, положителни емоции и любов към природата!

Яна Янева, 8а

Изборът – аквапарк

Лято е, приближават ежгите, а желанието ни да сме на почивка расте. Ако питаме по-малките, а и възрастните къде е раят в горещите почивни дни, мнозина ще посочат аквапарковете като такова място. Затова реших да ви представя три от най-популярните аквапаркове в България. Откраднете си идея за едно свежо и запомнящо се лято 2023!

Аквапарк „Несебър“

Вероятно е познат на повечето от вас, тъй като той е най-посещаваният аквапарк в България. Намира се в Несебър. Имайки предвид 60-те атракции, от които 38 са водни пързалки, не е чудно, че е с най-много посетители. Ако се чудите колко ли вода изразходва един такъв атракцион, отговорът е 10 милиона литра, които непрекъснато циркулират и се пречистват. Най-известната водна пързалка е т. нар. „Кралска кобра“, която много хора описват като великолепна. На разположение са също закусвалня и воден детски кът.

Аквапарк „Аквамания“

Той е разположен на североизток от Кранево. Разпростира се на 30 хиляди квадратни метра, може да сравним площта му с тази на 5 футболни игрища. В аквапарка няма само водни пързалки, а и мързелива и дива река, които са най-посещаваните атракции. Капацитетът на водното съоръжение е 1 000 души. Отново има детска зона и снекбар.

Аквапарк „Екипън“

Последният аквапарк, който ще ви представя, се намира в Слънчев бряг. Той също се разпростира на голяма територия и атракциите в него са разделени на три групи – екстремни, семейни и атракции за деца. От екстремните най-известни са тези със свободно падане. За семейните е известно, че се извършват само с големи пояси (още познати като водни рингове), на които се сядат по двама, трима или четирима. А разбира се, детските атракции са в детския кът. Такива например са водните замъци, които наподобяват катерушки, намиращи се в плитък басейн.

Деян Тончев, 8в

Забавно

Хороскоп

Овен – Ще бъдете в най-доброто си настроение през този месец. Трябва обаче да се научите да се доверявате по-лесно. Малките спорове няма да са ви излишни, възползвайте се. Ако смятате, че вече изобщо не познавате думата „любов“, то от 21-и това ще се промени. Въпреки че нямате голям интерес към сегашните си задължения, поредица от събития ще ви подтикват да следите отблизо и най-малките детайли. Овни, главата ви е другаде! Малките грешки може да ви струват скъпо! Така че, ако не искате да се окажете в затруднено положение, вземете се в ръце.

Телец – Лято е, животът е прекрасен! Любовта ви се нуждае от внимание, нежност и грижа. С лекота ще постигнете желанията си. Звездите благоприятстват и насърчават връзките. Вашето професионално развитие е осигурено. Уви, все още се намират хора, които ще се опитат да ви саботират. Внимавайте как се изразявате, за да избегнете конфликти. С финансите ви всичко ще е наред. Не приемайте нещата за даденост и ще бъдете възнаградени.

Близнаци – Време е да свършите неща, които сте започнали. Това лято ви липсва само едно – перфектният спътник. Но не се отчайвайте, ще срещнете много привлекателен човек. Рутината ви отегчава повече от всякога. Ще имате чувството, че всеки ден си прилича. Близнаци, въпреки че това може да не е вашата чаша чай, отделете време, за да постигнете целите си. Парите ще се изплъзват между пръстите ви. Опитайте се да се придържате към бюджета си, за да не се окажете в затруднения.

Рак – С правилния баланс ще преодолеете възходите и паденията. Успехът в любовта няма да закъснее. Летните флиртове гъделичкат нежната ви страна. Ще очаквате доказателство за любовта на партньора си. Любовният късмет ще почука на вратата ви около 20 юли. Спокойствието и увереността са се върнали напълно на работното ви място.

Лъв – Вие ще сте на върха на щастие, което ще ви даде нови сили и бързо ще постигнете желаните резултати. Но все пак не вземайте решения твърде прибързано.

Желанията ви са по-мъдри, но нищо не предвещава, че любовта ви ще бъде такава. Въпреки че не го правите нарочно, харизмата ви действа като възшебна отвара. И този месец вашият успех зависи от способността ви да се справяте с всякакви предизвикателства. От финансова гледна точка всичко за вас ще бъде наред, но по неясни причини сте убедени, че сте изпаднали в безпаричие. Преди да се измъчвате напразно, проверете.

Дева – Понесете последствията си с достойнство. По този начин ще получите и желаното признание. През първата третина на юли ще намерите много евентуални партньори, с които да говорите и флиртувате, но няма да е възможно задълбочаване на отношенията, защото Венера ви игнорира. Лятна ваканция? Но не за професионалната кариера. В най-лошите дни сте убедени, че всичко и всички са срещу вас, но те са там, за да ви мотивират да надминете себе си! Страхът да не се окажете разорени, ви кара да бъдете много пестеливи. Не се лишавайте от всичко!

Везни – Нещата вървят в желаната от вас посока. Въпреки това не разочаровайте близките си. Този месец ще трябва да обърнете специално внимание на вашето здраве. За да преодолеете проблеми в своята връзка, излезте от рутината. Трудни времена ви очакват и на работното място. Нужни са ви постоянство и търпение през юли. Погрижете се за незавършени проекти и стари уговорки. Знаем, че обичате да се забавлявате, но този месец бъдете внимателни, защото това хоби може да ви разори.

Скорпион – Натрупаният стрес ви напуска. Всичко може да мине по мед и масло или да се хванете за косите. Ако жадувате за мир, не хвърляйте масло в огъня, защото много добре знаете как ще свърши. Проблемите с партньора ви приключват с прехвърлянето на Марс в Дева. Но

това не значи, че сте застраховани. Общителните сред вас достигат върхови резултати, започвате нови проекти с устрем и ентузиазъм.

Стрелец – Не прекалявайте с конфронтацията, това няма да се хареса на обкръжението ви. Опитайте се да смекчите исканията си и да намерите компромис. През юли имате всички основания да бъдете щастливи. Свежите слънчеви лъчи осигуряват повишено привличане. Между посещенията в кафенетата и пълните чаши с кафе едно вълнуващо ново приятелство ви очаква около 18 юли. Възможно е ентузиазмът ви да получи удар. В най-лошите дни сте наранени или особено критични. Не се връщайте в миналото!

Козирог – Любовта е под светлината на прожекторите. Разчитайте на усещането си и ще бъдете удовлетворени. Във фитнеса, на бара, на плажа или в киното, говорите за естествените закони на любовта, вие сте главният герой. Обичате да анализирате всичко до най-малкия детайл, това обаче ви прави някак непредвидими в очите на любимия. Развитието ви е на прав път след 11-и. Същото важи и ако чакате лекотата и спокойствието в работата. Благодарение на Марс в Дева вие разкривате най-доброто от себе си. Правите правилните избори в точното време.

Водолей – Не планирайте твърде много. Връзката ви е сподобена от прекъсвания и проблеми. Ще запазите елегантното си чувство за хумор. Забравете всичките си неоснователни страхове и съмнения – от 20 юли поемате кариерната щафета и създавате решаващо предимство в надпреварата.

Риби – Покайте се за някои неща, преди да е станало твърде късно, и се ангажирайте с вашите близки. Това ще ви върне в правилния път. От няколко седмици се движите напред в абсолютен комфорт. Всичко ви е лесно! Ако случайно пред вас изникне проблем, имате подходящото решение. Обаче от 11-и юли трябва да се пазите от прибързани решения.

Мирослав Борисов, 8г

Да учиш или не?

Да учиш или не? Туй е въпросът. Дали е по-достойно да понасяш трудните въпроси на свирепата учителка, или изправил меч да се опълчиш срещу море от кръсци и обвинения. Да ги зачеркнеш всички... Как така? Двойката в Школото ще броди и ще те човърка. Не само тя ще те преследва там, а и майка ти в кошмара джобните ще спре и телефона ще отнеме. Пък този сън ще е покварен. Цял ден желая го. Тази мисъл ме дърпа да се измъкна от брентното училище. А като заспя какво ли ново ще ме дебне там? Това ме плаши. Тик Тока ще си пусна, той ще ме успокои. Не мога да се откъсна, учебниците не ми предлагат тази топлина и сладост. Кой би пъшкал иначе над тях, ако не беше този страх пред нея – двойката? Много искам шестнца за срока, но ето – мечти високи, отбиват се встрани и губят правото да се зоват дела. Чувам, мама се прибира, имам още време да науча и утре кожата и телефона си да спася.

Полина Маринова, 8б

Отговори от
брой 57

6	2	1	9	3	7	4	8	5
5	7	9	4	6	8	1	2	3
3	8	4	2	5	1	6	7	9
2	6	7	3	9	5	8	4	1
8	9	3	1	4	6	7	5	2
4	1	5	8	7	2	3	9	6
7	4	6	5	1	9	2	3	8
1	5	8	7	2	3	9	6	4
9	3	2	6	8	4	5	1	7

С
У
Д
О
К
У

Отговори –
8 брой 59

2				5				
6	7					9	2	
	4		7			8		1
7		4	9		2	3	6	8
3		1	5	8	7	2	4	
8		9		6				
4			2		1			
				4	5	6		2
	8						1	

Зорко око

Ех, тази пунктуация!

Кръстословица

- Черноморски град с бивше име „Сталин“.
- Място за развлечения с басейни.
- Селище в планинска местност или край море, където се пребивава за почивка и развлечения.
- Морско животно, което може да надуши кръв.
- Полуостровен град близо до Бургас.
- Храна, която се продава на плажа.
- Кратка разходка сред природата.
- Плодът на лятото.

Ако сте попълнили правилно кръстословицата, по вертикала ще получите наименованието на любимото време от годината на учениците.

Мирослав Борисов, 8г

Отговори: 1. Варна; 2. аквариум; 3. курорт; 4. арбуз; 5. Несебър; 6. чарешница; 7. излет; 8. ягоди.

1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								

Вдъхновени редове

Мисли преди да кажеш резултата.
Ако не си сигурен, провери го с алгебрата.
Труден е много този предмет.
Ех, защо няма всеки късмет!
Мъка внедрява в живота ти тя,
Ако беше като да рисуващ цветя...
Трябва с геометрията да си на *ти*
И тогава успех ще те сполети.
Капка пот от челото ти пада,
Ама по-добър от теб самия няма.

Емилия Иванова, 8в

Моето братче

Имам братче мило!
Де ли се е скрило?
Търся го из къщи,
а пък то се мръщи.

– Стефи, я ела! – казва кака.
Букварът те чака.
После за игра
влакът ще заграка.

Първо напиши,
буквичките научи!
Гладко ти чети
и задачите реши!

– Како, пак ли да се трудя?
Времето си губя!
Искам с Арчи на разходка,
в езерото с лодка.

Калинка братчето прегръща,
обич грейва в наш'та къща!

Калина Терзиева, 4е

Обичаме училището си по много причини...
Специфично добри сме във всички дисциплини.
Математици-висшисти сме ние.
И даже тройка не можем да уловим.
Други като нас няма и все пак...
Как иначе класната ще си скубе косите?
Лавката на кого ще прибира парите?
А директорът кой на проверка ще свиква?
С кого Нина ще се овиква?

Деница Русева, 8д

Мама каза ми веднъж:
„Излез и прилично ти се дръж!
Хората обичат точно тез деца –
ангели с бели пухкави крилца.
Ех, на мама, колко си голяма!
Лична, хубава, с гиздава премяна.
Ах, красавица на мама!“

Мамо, аз много те обичам!
Искаше ми се на тебе да приличам,
но съм много по-различна –
крайно симпатична и харизматична.
Ох, колко съм нескромна!
Вярна на своята персона непокорна.
Ангелска за теб, но всъщност дяволита.

Михаела Минкова, 8в

Аз славя нашите букви,
защото прекрасни са те.
Били са отхвърляни, непочитани и порицавани,
уви, недооценявани са и днес.
Как може едни да ги тачат и любят,
а други да ги мразят и хулят!

Ия Арделска, 8б

Математиката безкрайна и
страшна е,
аксиоми дебнат
те иззадъгъла,
единици са лесните задачи,
медиани спускат се,
ала и нощта бързо спуска се,
тиката часовникът
и времето свършва,
катетите в капан те хващат и
аналогично имаш двойка.

Ева Иванова, 8б

Сряда

Днес е сряда
и много се припада.
До осми час гнием
и се чудим как да се скрием.

Много е критично,
направо фантастично.
По математика се прилягва,
до физическо се прибягва.

По английски направо откачам,
тетрадката свърши, часът не завърши.
И ето така минава сряда
и по-хубаво не става.

По литература
райска градина.
По български запетайи тероризират
и на пук се присмиват.

По информационни мозъчните клетки въстават
и много ни се подиграват.
Два часа е, направо ни си умира
и просто не спира.

Полина Маринова, 8б

Литературата обичам, вечно ѝ се вричам
И само листове разлиствам всеки ден
Текстове и стихчета чета завчас.
Ето и сега,
Редя думички напред
А пък после с бърз замах
Тетрадката ще си напиша.
Утре почвам отначало,
Рано аз ще мъдра акростих да пиша.

Полина Маринова, 8б

Ти, който и да си,
вземи това, което върхлети.
Опитай за малко дори,
разбери и се потопа.
Че ден и нощ се сменят бързо,
есента почука с дързост.
Ставайте, не се бавете,
творчески се насочете!
Вън очаква ви забава,
обгърнете тази слава.

Ира Карабиберова, 8б

Все още те обичам

Позволи ми аз да разбера
какво почувства онзи ден,
онзи ден, във който можях да изрека
чувствата, държащи ме във плен.

Какво се крие в твоята глава,
какво се крие в отговора ти свенлив
дали се водиш от страха,
или пък тайничко си ти щастлив?

Доста мислих, няма да отричам,
но от първата любов не мога да избягам,
така се и задълго аз обричам
все в стихове симпатията да обличам...

Ивелина Борисова, 8в

Сладко обичам да си хапвам.
Ликувам като го изпапкам.
Агнеските на мама свършват завчас,
диабета обаче не прощава пак.
Как да се откажа, някой да ми каже,
Иначе докторът ще ме накаже, ала без сладичко
Шантава ставам, че дори в паника изпадам!

Цветомира Михайлова, 8в

Модните тенденции на лято 2023

Нека този сезон да се опитаме да бъдем оригинални дизайнери на собствената си визия. Уникалната комбинация от простота, елегантност и артистизъм ще ни

създаде комфорт и прохлада през летните месеци. Надяваме се нашите съвети от различни модели и цветови гами да ви заинтригуват.

През лятото се връща интересът към дрехите и аксесоарите от далечната 2000-а година. Карго панталонът – удобен, с множество джобове, в различни цветове и материи, се настанява трайно сред летните любимци. Съчетайте го с топ, тениска или риза. Бихте могли да го замените с карго пола в различни дължини. Комбинирайте например карго пола в цвят розов корал с тениска в бежовата гама и малка бяла чанта. Смело включете и аксесоари във вашата лятна визия – колани, гривни, големи обли обеци и дори колиета от мъниста

на различни нива.

Денимът не излиза от мода, но разликата е, че този сезон се завръщат моделите с ниска талия в класическо синьо. Актуални са камъните по дънките.

Може да ги комбинирате с гугуменки,

пантофки, обувки на висок ток или с летни ботуши, така ще имате различна визия за всяка ситуация. Намирането на перфектния чифт дънки носи винаги настроение и удобство! Когато говорим за цветове, трябва да сте наясно, че отминаха дните на тенденцията *Barbiecore*, отличаваща се в избора на ярки

розови нюанси. Сега се настанява бебешкото синьо. Модните творци претворяват чрез завладяващи геометрии и със стотици нюанси красотата на заобикалящата ни естествена среда, като обръщат изключително внимание на залеза, улавяйки червени, оранжеви и жълти цветове, за да оцветят новите задължителни рокли за сезона.

Никол Ангелова, 8а

Редакционен екип

Людмила Венциславова, Божидара Павлова, Ана-Мария Христова, Вяра Димитрова, Николай Петков, Яна Янева, Стефания Петрова, Цветина Данчева, Ира Карабиберова, Катерина Тодорова, Ивелина Борисова, Никол Ангелова
Предпечат – Йончо Йончев
Редактор – Кристина Младенова
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" № 46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 02.07.2023г.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: label.bg
Печат: label.bg

Хартия: www.ema-bg.com
Тираж: 1000